

Asia C-227/21

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

9.4.2021

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

31.3.2021

Kantaja ja valittaja:

”HA.EN.” UAB

Vastaaja ja valittajan vastapuoli:

Valstybinė mokesčių inspekcija

Pääasian kohde

Veroriita-asia, joka koskee sitä, ettei valittajalla ole katsottu olevan oikeutta vähentää ostoihin sisältyvää arvonlisäveroa, kun valittaja kiinteää omaisuutta hankkiessaan tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, ettei luovuttaja maksukyvyttömyytensä vuoksi maksaisi myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa veronsaajalle.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen tulkinta.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 267 artiklan kolmas kohta.

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, luettuna yhdessä verotuksen neutraalisuuden periaatteen kanssa, tulkittava siten, että siinä kielletään tai ei kielletä kansallisten viranomaisten käytäntö, jossa verovelvollisen oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero evätään, jos kyseinen henkilö kiinteää omaisuutta hankkiessaan tiesi (tai sen olisi pitänyt tietää), että luovuttaja maksukyvyttömyytensä vuoksi ei maksaisi (tai ei pystyisi maksamaan) myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa veronsaajalle?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 168 artiklan a alakohta

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Liettuan tasavallan arvonlisäverosta annetun lain (Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, jäljempänä arvonlisäverolaki) (sellaisena kuin se on muutettuna 5.3.2020 annetulla lailla nro IX-751) 58 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Arvonlisäverovelvollisella on oikeus vähentää ostoihin sisältyvä ja/tai tuonnin arvonlisävero hankituista ja/tai maahantuoduista tavaroista ja/tai palveluista, jos nämä tavarat ja/tai palvelut on tarkoitettu käytettäväksi kyseisen arvonlisäverovelvollisen seuraaviin liiketoimiin: – – arvonlisäverollinen tavaroiden luovutus ja/tai palvelujen suoritus – –”.

Liettuan tasavallan siviiliprosessilain (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas) (sellaisena kuin se on muutettuna 15.5.2014 annetulla lailla nro XII-889) 719 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Jos huutokauppa todetaan pätemättömäksi, koska tarjouksentekijöitä ei ole – –, omaisuus luovutetaan täytäntöönpanoa hakevalle henkilölle huutokauppaa varten määritetyllä omaisuuden alkuperäisellä myyntihinnalla.”

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 1 ”Medicinos bankas” UAB (jäljempänä pankki) myönsi 21.9.2007 tehdyllä luottosopimuksella ”Sostinės būstai” UAB:lle (jäljempänä luotonottaja) luoton kiinteistökehitystoimintaa varten, ja sopimuksen asianmukaisen täyttämisen vakuudeksi luotonottaja antoi sopimusperusteisen kiinteistöpanntioikeuden Vilnan kaupungissa sijaitsevaan maa-alueeseen ja sillä sijaitsevaan, rakenteilla olevaan rakennukseen.

- 2 Valittaja hankki 27.11.2015 tehdyllä saatavien siirtoa koskevalla sopimuksella pankilta vastiketta vastaan kaikki pankin luotonottajan kanssa tekemästä luottosopimuksesta johtuvat taloudelliset saatavat sekä kaikki sopimusveloitteiden täyttämisen vakuudeksi annetut oikeudet, edellä mainittu sopimusperusteinen kiinteistöpanntioikeus mukaan luettuna. Suostuessaan tähän järjestelyyn valittaja muun muassa vahvisti tutustuneensa luotonottajan taloudelliseen ja rahoitukselliseen tilanteeseen sekä oikeusasemaan ja olevansa tietoinen siitä, että luotonottaja oli maksukyvytön ja uudelleenjärjestelymenettelyn kohteena.
- 3 Haastemiehen 23.5.2016 antamalla määräyksellä ilmoitettiin luotonottajan kiinteän omaisuuden osaa koskevasta huutokaupasta, mutta yksikään ostaja ei ollut kiinnostunut kyseisestä kiinteästä omaisuudesta.
- 4 Koska huutokauppaa ei voitu järjestää, valittajalle tarjottiin mahdollisuus ottaa kyseinen luotonottajan omaisuus (jäljempänä kiinteä omaisuus) omistukseensa, millä suoritettiin osa valittajan saatavista. Valittaja käytti tätä oikeutta ja otti kiinteän omaisuuden omistukseensa.
- 5 Tätä tarkoitusta varten 21.7.2016 laadittiin asiakirja kiinteän omaisuuden luovuttamiseksi täytäntöönpanoa hakevalle henkilölle, ja tällä asiakirjalla haastemies luovutti valittajalle kiinteän omaisuuden, jonka arvo oli 5 468 000 euroa.
- 6 Luotonottaja laati 5.8.2016 arvonlisäverolaskun, jonka mukaan luovutettavan kiinteän omaisuuden hinta oli 4 519 008,26 euroa ja arvonlisäveron osuus 948 991,74 euroa. Valittaja merkitsi arvonlisäverolaskun kirjanpitoonsa, vähensi ostoihin sisältyvän arvonlisäveron ja ilmoitti sen marraskuuta 2016 koskevassa arvonlisäveroilmoituksessaan.
- 7 Luotonottaja merkitsi arvonlisäverolaskun kirjanpitoonsa ja ilmoitti arvonlisäverolaskuun merkityn myynteihin sisältyvän arvonlisäveron elokuuta 2016 koskevassa arvonlisäveroilmoituksessaan, muttei maksanut tätä myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa veronsaajalle. Luotonottajasta tuli 1.10.2016 maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena oleva yritys.
- 8 Valittaja toimitti 20.12.2016 Valstybinė mokesčių inspekcijai (valtion verotarkastusvirasto, jäljempänä virasto tai veroviranomainen) hakemuksen ilmoitetusta vähennyskelpoisesta ostoihin sisältyvästä arvonlisäverosta aiheutuneen liikaa maksetun arvonlisäveron palauttamiseksi. Tehtyään valittajaa koskevan verotarkastuksen virasto totesi, että valittaja – kun se suoritti liiketoimia kiinteän omaisuuden hankkimiseksi ja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, ettei luotonottaja maksaisi arvonlisäveroa tällaisesta liiketoimesta – menetteli vilpillisesti ja käytti väärin oikeutta, joten sillä ei ollut oikeutta vähentää arvonlisäveroa. Tästä syystä 12.7.2017 tehdyllä päätöksellä valittajalta evättiin oikeus vähentää arvonlisäveroa 948 980 euroa, siltä perittiin arvonlisäveron

maksamisen viivästymisestä korkoa 38 148,46 euroa ja sille määrättiin 284 694 euron arvonlisäverosakko.

- 9 Valittaja teki kyseisestä viraston päätöksestä oikaisuvaatimuksen Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Liettuan tasavallan hallituksen alaisuudessa toimiva verotukseen liittyviä riitoja käsittelevä lautakunta, jäljempänä veroriitalautakunta), joka 22.1.2018 tekemällään päätöksellä kumosi viraston päätöksen osittain perityn viivästyskoron ja määrätyn sakon osalta, mutta todettuaan, että valittaja oli käyttänyt väärin oikeutta, se pysytti viraston päätöksen evätä valittajalta oikeus vähentää arvonlisävero.
- 10 Valittaja nosti veroriitalautakunnan päätöksen jälkimmäisestä osasta kanteen Vilniaus apygardos administracinis teismasissa (alueellinen hallintotuomioistuin, Vilna, Liettua), joka hylkäsi kanteen perusteettomana 14.11.2018 antamallaan tuomiolla.
- 11 Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettuan ylin hallintotuomioistuin) hyväksyi valittajan valituksen osittain ja kumosi 13.5.2020 antamallaan määräyksellä edellä mainitun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion, palautti asian kyseisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja totesi muun muassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli arvioitava edellytyksiä oikeuden väärinkäytön olemassaololle ja viitteitä siitä kyseisessä asiassa.
- 12 Tutkittuaan veroriita-asian uudelleen Vilniaus apygardos administracinis teismas totesi 3.9.2020 antamassaan tuomiossa, että valittaja oli käyttänyt oikeutta väärin, joten virasto oli perustellusti evännyt siltä oikeuden vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero. Valittaja valitti tuomiosta uudelleen Lietuvos vyriausiasis administracinis teismasiin.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöön perusteista

Alustavat huomautukset

- 13 Nyt käsiteltävässä asiassa veroviranomainen ensinnäkin eväsi valittajalta vähennysoikeuden katsottuaan, että hankkiessaan kiinteää omaisuutta ja vaatiessaan ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämistä valittaja käytti oikeutta väärin, koska se tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, ettei luotonottaja maksaisi myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa valtion talousarvioon, toisin sanoen se tiesi tai sen olisi pitänyt tietää myötävaikuttavansa verojen maksamatta jättämiseen mutta se tästä huolimatta suoritti tällaisen liiketoimen.
- 14 Näistä syistä veroviranomainen myös totesi valittajan menetelleen ”vilpillisesti” ja katsoi, että se oli osallistunut liiketoimeen, joka merkitsi veronkiertoa tai veropetosta.
- 15 Asian tosiseikat oikeuttavat toteamuksen, jonka mukaan valittaja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, että sen jälkeen, kun se sai kiinteän omaisuuden omistukseensa,

luotonottaja ei pystyisi täyttämään velvollisuuttaan maksaa arvonnävero valtion talousarvioon, koska:

- 1) tehdessään edellä mainitut sopimukset pankin kanssa valittaja perehtyi luotonottajan rahoitustilanteeseen ja oli tietoinen aloitetusta uudelleenjärjestelymenettelystä ja pankin aiemmista aikomuksista aloittaa maksukyvyttömyysmenettely luotonottajan maksukyvyttömyyden vuoksi;
 - 2) kiinteästä omaisuudesta suoritettu vastike koostui saatavan kuittaamisesta, eikä luotonottaja tosiasiallisesti saanut varoja kyseisestä omaisuudesta;
 - 3) kiinteän omaisuuden hankinta-ajankohtana yksi valittajan osakkeenomistajista oli luotonottajan erillinen velkoja ja uudelleenjärjestelyn kohteena olevan luotonottajan velkojainkokouksen puheenjohtaja, ja hän epäilemättä tiesi, ettei luotonottajalla ollut muuta varallisuutta ja että sen jälkeen, kun valittaja otti omistukseensa sen ainoan varallisuuden, luotonottaja ei pystyisi enää maksamaan arvonnäveroa valtion talousarvioon tai suorittamaan muiden velkojien saatavia.
- 16 On myös todettava, että luotonottaja suoritti kiinteän omaisuuden luovutuksen tietoisena siitä, ettei se maksaisi arvonnäveroa veronsaajalle maksukyvyttömyytensä takia.
- Oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonnävero, jos luovuttaja ei ole maksanut myynteihin sisältyvää arvonnäveroa valtion talousarvioon*
- 17 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan verovelvollisen oikeus vähentää siitä arvonnäverosta, jonka maksamiseen se on velvollinen, arvonnävero, joka sen on maksettava tai jonka se on maksanut sille luovutetuista tavaroista tai suoritetuista palveluista, on unionin lainsäädännöllä käyttöön otetun yhteisen arvonnäverojärjestelmän peruserä (ks. tuomio 11.12.2014, Idexx Laboratories Italia, C-590/13, EU:C:2014:2429, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuin on toistuvasti korostanut, että tämä vähennysoikeus kuuluu erottamattomasti arvonnäverojärjestelmään eikä sitä lähtökohtaisesti voida rajoittaa (ks. tuomio 15.9.2016, Senatex, C-518/14, EU:C:2016:691, 37 kohta ja tuomio 16.10.2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 18 Yhteinen arvonnäverojärjestelmä takaa verotuksen neutraalisuuden kaiken liiketoiminnan verorasituksen suhteen riippumatta tämän toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta edellyttäen, että kyseinen toiminta sinänsä on lähtökohtaisesti arvonnäverollista (ks. tuomio 3.7.2019, The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge, C-316/18, EU:C:2019:559, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 18.3.2021, A. (Vähennysoikeuden käyttö),

C-895/19, EU:C:2021:216, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen, jos liiketoimien arvioinnista seuraa, että kyseessä olevat tavaroiden luovutukset todella toteutettiin ja että vähennystä vaativa henkilö käytti kyseiset tavarat myöhemmässä vaihdannan vaiheessa verollisiin liiketoimiinsa, kyseiseltä henkilöltä ei lähtökohtaisesti voida evätä vähennysoikeutta (tuomio 6.12.2012, Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, 33 kohta).

- 19 Asiaa käsittelevän jaoston näkemyksen mukaan, kun otetaan huomioon asianosaisten lausumat ja käytettävissä olevat objektiiviset tiedot, edellä mainitut arvonlisäveron vähennysoikeuden edellytykset täyttyvät nyt käsiteltävässä asiassa.
- 20 On kuitenkin niin, että mahdollisten veropetosten, veronkierron ja muiden väärinkäytösten torjuminen on päämäärä, joka on arvonlisäverodirektiivissä tunnustettu ja johon siinä rohkaistaan, ja unionin tuomioistuin on todennut toistuvasti, etteivät oikeussubjektit saa vedota unionin oikeuteen vilpillisesti tai käyttää sitä väärin. Kansallisten viranomaisten ja tuomioistuinten tehtävänä on täten evätä vähennysoikeus, jos asiassa on objektiivisten seikkojen perusteella osoitettu, että vähennysoikeuteen vedotaan vilpillisesti tai sitä käytetään väärin (ks. tuomio 16.10.2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 21 On mainittu, että valittajan oikeus vähentää arvonlisävero evättiin lähinnä, kun valittajan oli todettu sekä käyttäneen oikeutta väärin että menetelleen vilpillisesti.
- 22 Oikeuden väärinkäytöstä unionin tuomioistuin on katsonut, että arvonlisäveron alalla väärinkäytöksen olemassaolon toteaminen edellyttää yhtäältä, että arvonlisäverodirektiivin ja sen täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön asianomaisissa säännöksissä säädettyjen edellytysten muodollisesta noudattamisesta huolimatta kyseisistä liiketoimista seuraa sellaisen veroedun saaminen, jonka myöntäminen olisi näiden säännösten tavoitteen vastaista, ja toisaalta, että kaikista objektiivisista seikoista ilmenee, että kyseisten toimien keskeinen tavoite on saada tällainen veroetu (ks. tuomio 10.7.2019, Kuršu zeme, C-273/18, EU:C:2019:588, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeuden väärinkäytön kiellon periaatteesta seuraa se, että ilman taloudellista todellisuuspohjaa olevat täysin keinotekoiset järjestelyt, jotka on toteutettu ainoastaan veroedun saamiseksi, ovat kiellettyjä (ks. vastaavasti tuomio 17.12.2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, 35 ja 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Nyt käsiteltävässä asiassa ensinnäkin on epävarmaa, onko ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämisoikeuden käytön tarkoitus niiden arvonlisäverodirektiivin säännösten tavoitteiden vastainen, joissa tämä oikeus annetaan, koska arvonlisäveroa, jonka vähentämistä vaadittiin, ei maksettu veronsaajalle luovuttajan maksukyvyttömyyden seurauksena, vaikka verovelvollinen tiesi tai sen olisi pitänyt tietää tästä.

- 24 Tältä osin unionin tuomioistuin on toistuvasti katsonut, että sillä, onko veronsaajalle todella maksettu kyseisten tavaroiden aiemmasta tai myöhemmästä myynnistä loppukäyttäjälle arvonlisävero vai ei, *ei ole merkitystä siihen oikeuteen nähden, joka verovelvollisella on ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennykseen* (määräys 3.9.2020, Vikingo Fövállalkozó, C-610/19, EU:C:2020:673, 62 kohta; tuomio 12.1.2006, Optigen ym., C-354/03, C-355/03 ja C-484/03, EU:C:2006:16, 54 kohta; tuomio 6.12.2012, Bonik, C-285/11, EU:C:2012:774, 28 kohta ja tuomio 9.11.2017, Wind Innovation 1, C-552/16, EU:C:2017:849, 44 kohta). Unionin tuomioistuin on myös vahvistanut tämän tulkittessaan arvonlisäverodirektiivin 168 artiklan a alakohdassa käytettäviä käsitteitä ”maksettu tai maksettava” (ks. vastaavasti tuomio 29.3.2012, Véleclair, C-414/10, EU:C:2012:183, 25 kohta ja tuomio 22.10.2015, PPUH Stehcamp, C-277/14, EU:C:2015:719, 45 kohta).
- 25 Unionin tuomioistuimen 29.3.2012 annetussa tuomiossa Véleclair (C-414/10, EU:C:2012:183) tekemästä arvioinnista voidaan lisäksi päätellä, että verovelvollisen toimet, jotka ovat johtaneet tuonnin arvonlisäveron maksamatta jäämiseen, eivät vie kyseiseltä verovelvolliselta oikeutta vähentää tätä tuonnin arvonlisäveroa myöhempänä ajankohtana, vaikka sitä ei viime kädessä maksettu veronsaajalle kyseisen verovelvollisen osalta aloitetun maksukyvyttömyysmenettelyn vuoksi. Toisin sanoen voidaan katsoa, että kyseisessä ennakkoratkaisussa tunnustettiin pohjimmiltaan oikeus vähentää tuonnin arvonlisävero, vaikka tätä oikeutta pyritään käyttämään tietäen, ettei kyseistä arvonlisäveroa makseta.
- 26 Toiseksi nyt käsiteltävässä asiassa valittaja, vaikka se tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, ettei luotonottaja pystyisi maksamaan myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa veronsaajalle, valitsi saatavan kuittaamista koskevan menetelmän, joka mahdollisti sen ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennysoikeuden syntymisen eli joka johti vastaavan veroedun saamiseen. On kuitenkin syytä muistaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan verovelvollisilla on yleensä vapaus valita verotaakkansa rajoittamisen ja liiketoimintansa kannalta asianmukaisimmiksi katsomansa organisaatorakenteet ja liiketoimiensa toteuttamiskeinot (ks. tuomio 17.12.2015, WebMindLicenses, C-419/14, EU:C:2015:832, 42 kohta) eikä niillä ole velvollisuutta valita liiketoimea, joka merkitsee korkeamman arvonlisäveron maksamista (ks. tuomio 22.12.2010, Weald Leasing, C-103/09, EU:C:2010:804, 27 kohta).
- 27 Kolmanneksi on katsottava, että nyt käsiteltävässä asiassa *pelkästään se seikka*, että valittaja realisoidessaan saatavansa osan sai velalliselta omistukseensa arvokasta kiinteää omaisuutta laissa säädetyn menettelyn mukaisesti, ei tue päätelmää, jonka mukaan kyseisen liiketoimen ainoana tai pääasiallisena tarkoituksena oli veroedun saaminen.
- 28 Siltä osin kuin kyse on valittajan vilpillisyydestä edellytyksenä sen arvonlisäveron vähennysoikeuden epäämiselle, on syytä muistaa, että verovelvollisen oikeus vähentää arvonlisävero on evättävä muun muassa silloin, jos verovelvollinen tiesi

tai sen olisi pitänyt tietää osallistuvansa kyseiset tavarat tai palvelut hankkimalla liiketoimeen, joka oli osa arvonlisäveropetosta (ks. esim. tuomio 21.6.2012, Mahagében ja Dávid, C-80/11 ja C-142/11, EU:C:2012:373, 46 kohta ja tuomio 16.10.2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, 35 kohta).

- 29 On kuitenkin kyseenalaista, voidaanko unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetun veropetoksen (tai veronkierron) katsoa olevan kyseessä, kun 1) kiinteää omaisuutta luovutetaan tilanteessa, jossa haastemies panee täytäntöön luovuttajan varallisuuteen kohdistuvan perinnän, 2) luovuttaja ilmoittaa myynteihin sisältyvän arvonlisäveron mutta jossa 3) luovuttaja ei maksa myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa maksukyvyttömyytensä vuoksi (toisin sanoen luovuttajalla ei objektiivisesti tarkasteltuna ole varoja täyttääkseen velvoitettaan valtiota kohtaan).
- 30 Toisaalta määritettäessä, mitä olisi pidettävä ”arvonlisäveropetoksena” nyt tarkasteltavassa tapauksessa, on syytä huomata, ettei kyseisen käsitteen sisältö käy ilmi arvonlisäverodirektiivin asiaa koskevista säännöksistä. Unionin tuomioistuin ei myöskään ole nimenomaisesti yksilöinyt tämän käsitteen sisällön osatekijöitä.
- 31 Kun otetaan huomioon yhteisen arvonlisäverojärjestelmän luomiseen liittyvät arvonlisäverodirektiivin tavoitteet, on katsottava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä käytetty arvonlisäveropetoksen käsite on unionin oikeuden käsite; siten tämän käsitteen erilainen tulkinta kansallisen oikeuden mukaisena edellytyksenä verovelvollisen arvonlisäveron vähennysoikeuden epäämiseksi saattaa olla kyseisen direktiivin tavoitteiden vastainen. Näin ollen on tarpeen selvittää, miten on arvioitava tilannetta, jossa suoritetaan verollinen tavaroiden luovutus ja laaditaan arvonlisäverolasku, jos luovuttajalla ei ole aikomusta maksaa myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa valtion talousarvioon maksukyvyttömyyden ja/tai vireillä olevan maksukyvyttömyysmenettelyn vuoksi.
- 32 On syytä huomata, että verovelvollisen oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero on toistuvasti evätty Liettuan veroviranomaisen käytännössä ja kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännössä, jos kyseinen verovelvollinen tiesi tai sen olisi pitänyt tietää, ettei luovuttaja maksaisi myynteihin sisältyvää arvonlisäveroa valtion talousarvioon talousvaikeuksien tai uhkaavan maksukyvyttömyyden vuoksi ja/tai käyttäisi luovutetuista tavaroista saamiaan varoja ensisijaisesti toimintakustannustensa kattamiseen ja/tai muiden velkojien saatavien suorittamiseen.
- 33 Ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on ratkaisevan tärkeä nyt käsiteltävässä asiassa, koska se mahdollistaa yksiselitteisen ja selkeän päätöksen tekemisen nyt käsiteltävässä asiassa valittajan oikeudesta vähentää arvonlisävero, samalla kun sillä etenkin turvataan unionin oikeuden ensisijaisuus.